

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14Cpr/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717207104
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717207104.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne F. S. Q., J. XX.XX.XXXX, Y. G. K. XX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Görčim, advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 50, 960 01 Zvolen proti žalovanému Stredná odborná škola, IČO: 00 891 827, so sídlom Bystrická 4, 966 81 Žarnovica, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou SKLEGAL s.r.o., IČO: 35 973 161, so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 3.342,66 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3.342,66 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 648,75 Eur od 16.12.2013 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 648,75 Eur od 16.01.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 681,72 Eur od 01.03.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 681,72 Eur od 01.04.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 681,72 Eur od 01.05.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zvyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.11.2016, ktorá bola doručená súdu dňa 30.11.2016 v spojení s jej doplnením zo dňa 14.08.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.08.2017, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 3.342,66 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 648,75 Eur od 11.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 648,75 Eur od 11.01.2014 do zaplatenia, zo sumy 681,72 Eur od 11.02.2014 do zaplatenia, zo sumy 681,72 Eur od 11.03.2014 do zaplatenia, zo sumy 681,72 Eur od 11.04.2014 do zaplatenia, keď tiež požadovala náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že v pozícii zamestnanca uzavrela so žalovaným pracovnoprávny vzťah na základe pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009 na funkciu učiteľ odborných ekonomických predmetov. Žalovaný v pozícii zamestnávateľa mal za to, že jej pracovný pomer u neho skončil uplynutím doby určitej ku dňu 31.07.2012. Na jej návrh Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol, že pracovný pomer medzi ňou a žalovaným ku dňu 31.07.2012 neskončil, čo v súdnom konaní uznal aj samotný žalovaný. So žalovaným bola v súdnom konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp.zn. 4Cpr/3/2012. Po doručení rozsudku vydanom v tejto veci sa žalovaný odvolal a začal tvrdiť, že pracovný pomer skončil medzi ňou a ním na základe dohody dňa 31.07.2012. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúci o tomto odvolaní vrátil predmetnú veci Okresnému súdu Žiar nad Hronom na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Následne na to Okresný súd v Žiari nad Hronom vo veci opätovne rozhodol a to tak, že jej pracovný pomer u žalovaného dňa 31.07.2012 neskončil a ku dňu 19.10.2012 trvá. Krajský súd v Banskej Bystrici opätovne na odvolanie žalovaného v konaní sp.zn. 17CoPr/4/2014 rozhodol tak, že už rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom potvrdil. Obidve rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 10.02.2015. Ešte

počas súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp.zn. 4Cpr/3/2012 dňa 15.08.2013 žalobkyňa písomne dopytovala žalovaného, či by mohla nastúpiť do práce podľa pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009 a teda pokračovať v práci. Súčasne žalovanému oznámila, že trvá na ďalšom zamestnávaní. Žalovaný napriek tomuto listu jej neumožnil pokračovať v práci a listom zo dňa 21.08.2013, ktorý jej zaslal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne jej oznámil, že jej neumožní vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009. Na záver tohto listu žalovaný ešte uviedol, že nevidí dôvod umožniť vykonávať jej prácu podľa pracovnej zmluvy. Pracovný pomer jej tak u žalovaného trval až do dňa 16.03.2015, kedy platne so žalovaným skončila trvajúci pracovný pomer u žalovaného vlastným úkonom a to okamžitým skončením pracovného pomeru. Túto skutočnosť potvrdil aj rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom vydaný v súdnom konaní sp.zn. 4Cpr/3/2015. Napriek všetkým týmto okolnostiam žalovaný jej odmietol pridelovať prácu a to aj v období od 01.11.2013 do 31.03.2014. Svoju voľne jej neumožnil pracovať, čím jej vytvoril prekážky v práci, pričom jej dobrovoľne neuhradil náhradu mzdy za toto obdobie. V spore si teda uplatnila nárok na náhradu mzdy za obdobie trvania pracovného pomeru u zamestnávateľa za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2014.

2. O žalobe žalobkyne rozhodol súd platobným rozkazom sp.zn. 14Cpr/6/2017-48 zo dňa 17.08.2017. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením. Preto súd uznesením sp.zn. 14Cpr/6/2017-59 zo dňa 09.10.2017 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.11.2017.

3. Žalovaný v odpore zo dňa 19.09.2017, ktorý bol doručený súdu dňa 25.09.2017 uviedol, že zo strany žalobkyne uplatnením žaloby ide o zjavné zneužitie práva. So žalobkyňou sa pokúsil mimosúdne dohodnúť, pričom ju vyzval aby nastúpila do práce. Žalobkyňa po dňoch 01.08.2012 nikdy neprejavila úprimný záujem o plnenie si svojich povinností vyplývajúcich jej z pracovnoprávneho vzťahu a to napriek tomu, že ju niekoľko násobne vyzýval k tomuto plneniu a to písomne, aj osobne. Tiež sa snažil doručiť žalobkyňi výzvy na nástup do práce, a to na všetky adresy, ktoré mu boli známe. Výzvu na plnenie si pracovných povinností zo dňa 18.10.2012 odoslal na adresu trvalého bydliska žalobkyne sa jej nepodarilo doručiť, zásielku si žalobkyňa neprevzala v odbernej lehote. V dňoch 29.10.2012, 08.11.2012, 16.11.2012, 29.11.2012, 06.12.2012, 12.12.2012, 18.12.2012 vyzýval žalobkyňu na plnenie si pracovných povinností osobne prostredníctvom „poverených zamestnancov“. Výzva na plnenie si pracovných povinností zo dňa 28.11.2012 bola doručená žalobkyňi na korešpondenčnú adresu uvedenú žalobkyňou (K.. Q.. G. XX, W.. Q. XX, XXX XX J. G.), keď zásielka bola prevzatá jej manželom. Výzvu na plnenie si pracovných povinností zo dňa 28.12.2012 odoslal žalobkyňi na adresu K. XX/XX, Ž. sa nepodarilo žalobkyňi doručiť, keď pokusy o doručenie sa vykonávali prostredníctvom pošty, osobne i prostredníctvom mestskej polície. Na základe tohto mal za to, že žalobkyňa sa úmyselne vyhýbala prevzatíu zásielok a odmietala si plniť svoje pracovnoprávne povinnosti. Do dnešného dňa uhradil žalobkyňi náhradu mzdy za 15 mesiacov. Ďalej v odpore poukázal na to, že v čase neplatného skončenia pracovného pomeru bola platná iná právna úprava aj vo vzťahu k limitácii výšky náhrady mzdy (9 mesiacov). Ďalšiu náhradu mzdy považoval za zjavne nespravodlivú a neprimeranú, keď žiadal žalobu žalobkyne zamietnuť. Žalobkyňa podala podobný špekulatívny návrh na vydanie platobného rozkazu avšak vo vzťahu k inému časovému obdobiu i konaní vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 17Cpr/7/2017. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobkyne poukázal na zákonné ustanovenie § 79 ods. 2 a zákonné ustanovenie § 13 ods. 3 Zákonníka práce.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 24.11.2017, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.11.2017 k odporu žalovaného uviedla, že žalobou uplatnila len práva garantované zákonom. V žiadnom prípade nejde o zneužitie práva. Zákonník práce jednoznačne ustanovuje právo na náhradu mzdy zamestnancovi pre prípad prekážky v práci zo strany zamestnávateľa, pričom tiež ustanovuje výšku náhrady mzdy a spôsob jej zistenia. Pokiaľ žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poukazuje na výzvy zamestnávateľa na nástup do práce, vo vzťahu k tejto žalobe ich považuje za právne irelevantné a to až účelovo zavádzajúce, pretože tieto sa týkajú obdobia roku 2012, ktorým sa detailne zaoberali predchádzajúce súdne konania s námietkami žalovaného v tomto ohľade sa dôsledne v svojich rozhodnutiach súdy, ktoré boli vydané v predchádzajúcich súdnych konaniach dôsledne vysporiadali. Bezprostredne pred žalovaným obdobím, t.j. v auguste, aj v septembri 2013 zaslala žalovanému dopyt, či môže pokračovať v práci podľa pracovnej zmluvy a tiež žiadala, aby žalovaný jej umožnil pracovať. Žalovaný jej k tomuto dňa 21.08.2013 a opätovne dňa 04.10.2013 oznámil, že jej neumožní vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009. Ak teda žalovaný jej priamo odmietol pridelovať prácu v žalovanom období, hrubo tým porušoval zákon. Počas tohto obdobia nemala žiaden príjem a bola bez

akýchkoľvek finančných prostriedkov. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalovaného, že by vykonávala prácu u iného zamestnávateľa, pretože v žalovanom období nemala žiadneho iného zamestnávateľa, okrem samotného žalovaného. V tomto konaní uplatňuje nárok na náhradu mzdy z titulu prekážok v práci na strane zamestnávateľa podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ktorá nie je limitovaná. Tento žalobou uplatnený nárok je čiastkovým nárokom pokračujúcim, v rovnakej skutkovej podstate a pri rovnakých právnych dôvodoch, s totožnou právnou kvalifikáciou, ako to už právoplatne rozhodli sudy v jej prospech v iných súdnych konaniach, keď poukázala na konania vedené pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp.zn. 4Cpr/3/2012, 4Cpr/3/2015, 20Cpr/2/2015, 5Cpr/1/2016.

5. Žalovaný na toto vyjadrenie žalobkyne už nereagoval žiadnym spôsobom, napriek tomu, že súd ho uznesením sp.zn. 14Cpr/6/2017-74 zo dňa 12.12.2017, ktoré bolo riadne doručené vyzval na vyjadrenie k tomuto vyjadreniu žalobkyne v zmysle § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Na prejednanie žaloby po zrušení platobného rozkazu súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.05.2018. Tohto pojednávania sa žalobkyňa, právny zástupca žalobkyne zúčastnili, žalovaný sa tohto pojednávania nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas (č.l. 93 spisu), tiež právny zástupca žalovaného sa tohto pojednávania nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný tiež riadne a včas (č.l. 92 spisu). Žalovaný, ani právny zástupca žalovaného neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnili, nepožiadali zo žiadneho dôvodu o odročenie pojednávania, keď potom za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd na tomto pojednávaní vec prejednal a rozhodol v prítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu a v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, keď zistil tento skutkový a právny stav:

8. Súd z výzvy žalobkyne žalovanému zo dňa 15.08.2013 zistil, že touto žiadala o vyjadrenie, či by mohla nastúpiť do práce podľa pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009.

9. Súd z listu JUDr. Renáty Matejovej, advokátky, ktorá pre žalovaného v tomto čase poskytovala právne služby pre bývalého právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 21.08.2013 zistil, že v súvislosti s prevzatím právneho zastúpenia vo veci posudzovaného pracovno-právneho sporu o tom, či pracovný pomer F.. Q. k zamestnávateľovi Stredná odborná škola, Bystrická 4, Žarnovica naďalej trvá si dovoľila na základe doručeného dotazu zo dňa 15.08.2013 adresovaného od F.. Q. oznámiť, že klient neumožní F.. Q. vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009, nakoľko túto možnosť mala a nevyužila ju, keď na predchádzajúcu výzvu zamestnávateľa nastúpiť do práce vôbec nereagovala.

10. Súd z výzvy na plnenie žalobkyne žalovanému zo dňa 23.09.2013 zistil, že táto vyzvala zamestnávateľa o dobrovoľné vyplatenie náhrady mzdy za obdobie od 01.08.2012 do 31.10.2012 v čiastke 2.389,50 Eur, a to do 7 dní s tým, že tu žiadala, aby jej zamestnávateľ umožnil zamestnanie podľa pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009.

11. Súd z odpovede na výzvu ohľadom plnenia vo výške 2.389,50 Eur zo strany JUDr. Renáty Matejovej, bývalej právnej zástupkyne zamestnávateľa zo dňa 04.10.2013 pre bývalého právneho zástupcu žalobkyne zistil, že zamestnávateľ nemá vedomosť o tom, že by bolo v rámci prebiehajúceho súdneho konania vydané nejaké rozhodnutie, ktorým by súd zaviazal zamestnávateľa na peňažné plnenie. Pokiaľ ide o umožnenie pridelovania práce podľa pracovnej zmluvy vtedajšia právna zástupkyňa zamestnávateľa poukazovala na to, že sa už k tomuto zmieňovala, a keďže svoj názor v tomto smere nezmenila, nevidela dôvod opakovane písomne to opätovne zdôvodňovať.

12. Súd z predžalobnej výzvy žalobkyne žalovanému zo dňa 10.08.2015 zistil, že touto vyzvala zamestnávateľa o dobrovoľné vyplatenie náhrady mzdy za obdobie od 01.08.2012 do 16.03.2015 v celkovej sume 20.562,16 Eur v lehote do 7 dní. Súčasne mu oznámila, že ak nedôjde k dobrovoľnému plneniu, bude nútená v tejto veci podať žalobu na súd. Túto výzvu odoslala na pošte pre zamestnávateľa dňa 11.08.2015.

13. Zo Súhrnnej správy spoločnosti eVector, s.r.o., Nitra zo dňa 07.08.2015 súd zistil, že v časti Rekapitulácia prehľadu výpočtu náhrady miezd za obdobie od 01.08.2012 do 16.03.2015 za

posudzované obdobie u žalobkyne bola zistená čistá mzda + náhrady v mesiacoch 11/2013 až 12/2013 v sume 648,75 Eur a v mesiacoch 01/2014, 02/2014 a 03/2014 v sume 681,72 Eur.

14. Súd zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 4Cpr/3/2012 zistil, že Okresný súd Žiar nad Hronom svojím rozsudkom 4Cpr/3/2012 - 154 zo dňa 10.02.2014 určil, že pracovný pomer medzi F. S. Q., J.. XX.XX.XXXX ako zamestnancom a Strednou odbornou školou Bystrická 4, Žarnovica, IČO: 00 891 827 ako zamestnávateľom dňom 31.07.2012 neskončil a naďalej ku dňu 19.10.2012 trvá. Následne po odvolaní žalovaného Krajský súd Banská Bystrica svojím rozsudkom 17CoPr/4/2014-208 zo dňa 21.01.2015 rozsudok okresného súdu potvrdil. Obidve rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 10.02.2015. Podľa pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009, ktorá bola predložená v tomto súdnom konaní žalobkyňa ako zamestnankyňa pracovala u žalovaného v pracovnej pozícii učiteľ odborných ekonomických predmetov, keď pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú, do dňa 31.07.2010. K pracovnej zmluve boli uzatvorené dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2010, zo dňa 30.06.2011 a zo dňa 31.08.2011, na základe ktorých zamestnávateľ niekoľkokrát predĺžil pracovný pomer žalobkyne pôvodne dojednaný na dobu určitú, najskôr do 31.07.2011, následne do 31.07.2012, keď poslednými dvomi dohodami o zmene pracovnej zmluvy jej tento bol predĺžený opakovane do 31.07.2012.

15. Súd zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 4Cpr/3/2015 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom 4Cpr/3/2015-63 zo dňa 14.09.2015, ktorým sa Stredná odborná škola domáhala voči F. S. Q. určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zamietol. Rozsudok sa stal právoplatným 17.10.2015.

16. Súd zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 20Cpr/2/2015 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom 20Cpr/2/2015-80 zo dňa 07.04.2016 súd zaviazal žalovaného Strednú odbornú školu, Bystrická 4, Žarnovica, aby zaplatil F. S. Q. sumu 2 530,36 Eur a to ako náhradu mzdy za obdobie august 2012 - február 2013. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 18.05.2016 ohľadom zaplataenia istiny s príslušenstvom.

17. Súd zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Cpr/1/2016 zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Cpr/1/2016-180 zo dňa 25.01.2017 súd zaviazal Strednú odbornú školu Žarnovica, Bystrická 4 zaplatiť F. S. Q. sumu 5 190,- Eur s príslušenstvom ako náhradu mzdy za obdobie od 01.03.2013 do 30.10.2013. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.03.2017.

18. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 17Cpr/7/2017 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 17Cpr/7/2017-114 zo dňa 10.04.2018 súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 3.408,60 Eur s príslušenstvom ako náhradu mzdy za obdobie od 01.04.2014 do 31.08.2014. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

19. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14Cpr/13/2017 súd zistil, že platobným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14Cpr/13/2017-27 zo dňa 14.02.2018 žalovanému bola uložená povinnosť žalobkyni zaplatiť sumu 2.726,88 Eur s príslušenstvom ako náhradu mzdy za obdobie od 01.09.2014 do 31.12.2014. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 22.03.2018.

20. Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14Cpr/1/2018 súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa domáha voči žalovanému náhrady mzdy za obdobie od 01.01.2015 do 16.03.2015 a náhrady za dovolenku spolu v čiastke 3.615,34 Eur s príslušenstvom, keď doposiaľ o nároku žalobkyne v tomto konaní nebolo rozhodnuté.

21. Podľa § 142 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnanec nemôže vykonávať prácu pre prechodný nedostatok spôsobený poruchou na strojovom zariadení, v dodávke surovín alebo pohonnej sily, chybnými pracovnými podkladmi alebo inými podobnými prevádzkovými príčinami (prestoj) a nebol po dohode preradený na inú prácu, patrí mu náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

22. Podľa § 142 ods. 2 Zákonníka práce, ak zamestnanec nemohol vykonávať prácu pre nepriaznivé poveternostné vplyvy, poskytne mu zamestnávateľ náhradu mzdy najmenej 50 % jeho priemerného zárobku.

23. Podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

24. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4 poslednej vety, sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

25. Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 134 ods. 3 Zákonníka práce, ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 21 dní alebo 168 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.

27. Podľa ustanovenie § 142 ods. 3 patria všetky iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú prekážky z dôvodu prevoja, spočívajúce v dočasnom prerušení prevádzky zamestnávateľa (ods. 1) alebo prekážky, z dôvodu nepriaznivých poveternostných vplyvov (ods. 2). Typickým príkladom je odmietnutie zamestnávateľa prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy. Tieto prekážky nemožno stotožňovať ani s prekážkami uvedenými v odseku 4, t.j. s prekážkami spočívajúcimi vo vážnych prevádzkových dôvodoch vymedzených v písomnej dohode medzi zamestnávateľom a príslušným odborovým orgánom. Uvedenie si týchto rozdielov má rozhodujúci význam pre posúdenie právnych následkov vzniku jednej alebo druhej prekážky. V oboch prípadoch síce zamestnancovi vzniká nárok na náhradu mzdy, rozdielny je však jej rozsah. V prípade prekážky podľa odseku 3 má zamestnanec nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku (100 %) a to bez možnosti manipulácie s ňou nadol alebo nahor.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa pracovala u žalovaného na základe pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009 s tým, že bola zaradená na výkon funkcie učiteľ odborných ekonomických predmetov. Žalobkyňa nastúpila do práce dňom 24.08.2009 a pracovný pomer bol uzatvorený na dobu určitú do 31.07.2010. Žalobkyňa však vykonávala prácu žalovaného aj po 01.08.2010. Dňa 31.08.2010 strany sporu uzatvorili dohodu o zmene pracovnej zmluvy podľa ktorej sa obsah pracovnej zmluvy mení s účinnosťou od 01.09.2010 tak, že pracovný pomer na dobu určitú do 31.08.2010 sa predĺžil do 31.07.2011. Zmena pracovnej zmluvy sa zjednať na dobu určitú. Uvedená dohoda tvorí neoddeliteľnú súčasť pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009. Dňa 30.06.2011 strany uzavreli dohodu o zmene pracovnej zmluvy podľa ktorej sa s účinnosťou od 01.08.2011 predĺžil pracovný pomer do 31.07.2012. Týmto zaniká platnosť dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2010, pričom uzavretá dohoda tvorí neoddeliteľnú súčasť pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009. Dňa 31.08.2011 strany sporu uzavreli dohodu o zmene pracovnej zmluvy, podľa ktorej dohodnutý obsah pracovnej zmluvy sa mení s účinnosťou od 01.09.2011 a to v časti druhu vykonávanej práce na majsterku odborného výcviku obchodu, pričom zmena pracovnej zmluvy bola dohodnutá na dobu určitú do 31.07.2012. Uvedená dohoda tvorila neoddeliteľnú súčasť pracovnej zmluvy zo dňa 24.08.2009.

29. V súdnej veci predmetom sporu je náhrada mzdy za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2014. Žalovaný v konaní namietal, že tento nárok žalobkyne nie je dôvodný, nakoľko žalobkyňa bola vyplatená už náhradou mzdy za obdobie 15 mesiacov, keď s prihliadnutím na § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Odlišne od poukázania na toto zákonné ustanovenie žalovaný podotkol, že v čase neplatného

skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou, bola platná iná právna úprava k limitácii výšky náhrady mzdy, keď zákon túto limitoval 9 mesiacmi. Súd túto obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobkyňa v konaní neuplatnila nárok v zmysle § 79 Zákonníka práce, ktorý upravuje nárok na náhradu mzdy v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, k čomu však v súdnej veci nedošlo. V súdnej veci došlo k skončeniu pracovného pomeru na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré dala žalobkyňa ako zamestnankyňa žalovanému ako zamestnávateľovi, keď medzi stranami nebolo v konaní sporné, že takto žalobkyni skončil pracovný pomer u žalovaného dňa 16.03.2015. Žalovaný síce na súde namietal neplatnosť tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalobkyne, ktoré vykonala listom zo dňa 13.03.2015, avšak v konaní vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp.zn. 4Cpr/3/2015 rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4Cpr/3/2015-63 zo dňa 14.09.2015 bolo rozhodnuté tak, že žaloba zamestnávateľa o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru bola zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2015. Na predmetný nárok v konaní nebolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce, keď ustanovenie § 79 Zákonníka práce upravuje následky neplatného skončenia pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, ku ktorému v danom prípade nedošlo.

30. Vzhľadom na vyššie konštatované a v konaní preukázané skutočnosti súd uzatvára, že žalobkyňa bola v pracovnom pomere so žalovaným i v žalovanom období od 01.11.2013 do 31.03.2014. Pracovný pomer jej skončil okamžitým skončením pracovného pomeru, ktoré vykonala vo vzťahu k zamestnávateľovi s účinkami dňa 16.03.2015, keď tak jej pracovný pomer založený pracovnou zmluvou zo dňa 24.08.2009 zanikol u zamestnávateľa k tomuto dňu.

31. Počas trvania pracovného pomeru, teda i v žalovanom období bolo povinnosťou žalovaného žalobkyni vyplácať mzdu. Žalovaný si svoju povinnosť nespínil, čo v konaní nenamietal. Názor žalovaného, že žalobkyňa by mala nárok na náhradu mzdy len za obdobie 12 mesiacov nie je správny. Ako súd už dôvodí, medzi stranami sporu nedošlo k neplatnému skončeniu pracovného pomeru, a už vôbec nie zo strany zamestnávateľa, ktorá skutočnosť by mohla odôvodňovať postup na ktorý poukazoval žalovaný a aplikáciu ustanovenia § 79 Zákonníka práce. Vzhľadom na uvedené žalobkyni prináleží náhrada mzdy v zmysle § 142 ods. 3 Zákonníka práce, pretože ako zamestnanec v posudzovanom období nemohla vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2 § 142 Zákonníka práce.

32. Žalovaný v konaní tvrdil, že žalobkyňu vyzýval, aby do práce nastúpila. Poukázal na výzvy na plnenie pracovných povinností zo dňa 18.10.2012, zo dňa 28.11.2012 a zo dňa 28.12.2012. V konaní však nepreukázal doručenie výzvy zo dňa 18.10.2012 pre žalobkyňu. Výzvu doručoval žalobkyni na adresu Ž., K. XX/XX, pričom v pracovnej zmluve žalobkyňa mala uvedenú adresu J. G., Š. XX. Žalovaný nielenže nepreukázal doručenie výzvy žalobkyni, ale ani doručenie do vlastných rúk, keď obdobne platí aj ohľadne výzvy zo dňa 08.11.2012. Túto výzvu doručoval žalobkyni žalovaný najprv na adresu Ž., K. XX/XX. Na uvedenú adresu jej výzvu nedoručil, nakoľko z oznámenia Mestskej polície Žarnovica zo dňa 05.02.2013 vyplýva, že žalobkyňa sa na tejto adrese nezdržiavala. Z pracovnej zmluvy bola žalovanému známa adresa žalobkyne, a to J. G., Š. XX, keď žalovaný v konaní nepreukázal, že by výzvu zo dňa 28.11.2012 doručoval žalobkyni na túto adresu. Po tom, ako sa mu výzvu nepodarilo doručiť na adresu Ž., K. XX/XX, túto opätovne doručoval žalobkyni na adresu K..Q..G. XX, W.. Q. XX, J. G.. Túto výzvu prevzal manžel žalobkyne. Z výpovedi manžela žalobkyne v konaní vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp.zn. 5Cpr/1/2016 A. Q. vyplynulo, že táto adresa je adresou, ktorú si uvádzal on ako adresu pre doručovanie týkajúcu sa jeho firmy. Poukázal na to, že v tomto období s manželkou (žalobkyňou) nežili v spoločnej domácnosti a ani spolu nekomunikovali. Túto zásielku neotváral, nakoľko nebola určená jemu. List uložil medzi ostatnú nepodstatnú poštu. Za týchto skutkových okolností potom žalovaný nepreukázal riadne doručenie výzvy zo dňa 28.11.2012 žalobkyni. Pokiaľ ďalej žalovaný v konaní tvrdil, že žalobkyni mal doručovať aj ďalšiu výzvu na plnenie si pracovných povinností zo dňa 28.12.2012, túto výzvu v konaní nepredložil a ani nepreukázal, že ju žalobkyni doručil. V tomto prípade doručovania takejto výzvy žalovaný nepreukázal tvrdené skutočnosti a tak neunesol dôkazné bremeno. Obdobne neunesol dôkazné bremeno na preukázanie tvrdení, že v dňoch uvedených v odpore proti platobnému rozkazu vyzýval žalobkyňu na plnenie pracovných povinností a to osobne, prípadne prostredníctvom „overených zamestnancov“. V tomto smere žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy. Naopak žalobkyňa v konaní predložila list zo dňa 15.08.2013, v ktorom vyzývala žalovaného na uvedenie, či môže nastúpiť do práce. Na tento list žalovaný jej odpovedal listom zo dňa 21.08.2013, kde jej oznámil, že jej nebude

umožnené prácu vykonávať. Žalobkyňa v konaní predložila aj ďalšiu výzvu zo dňa 23.09.2013, z ktorej tiež vyplýva, že žiadala zamestnávateľa, aby jej umožnil vykonávať zamestnanie podľa pracovnej zmluvy č. 9/2009 zo dňa 24.08.2009. Na tento list žalovaný reagoval listom zo dňa 04.10.2013 kde jej oznámil, že v tomto ohľade nemení svoje stanovisko. Na základe týchto skutočností, ktoré súd v konaní zistil a ktoré vyplývajú zo súdnych konaní vedených pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, najmä 5Cpr/1/2016 súd uzatvára, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, že žalobkyňu vyzýval na plnenie si pracovných povinností. Rozporné je tvrdenie žalovaného i v tom, že jednak v konaní poukazyval na to, že mal žalobkyňu záujem zamestnávať, resp. pridelovať jej prácu, na čo ju podľa svojich tvrdení aj vyzýval, na druhej strane ešte aj v liste zo dňa 21.08.2013 zotrvával na tom, že žalobkyni pracovný pomer skončil dňa 31.07.2012.

33. Nakoľko žalobkyňa nemohla ako zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa ako sú uvedené v § 142 ods. 1 a ods. 2 Zákonníka práce, je povinnosťou zamestnávateľa poskytnúť jej náhradu mzdy v sume jej priemerného zárobku. Žalobkyni prináleží náhrada mzdy, ktorá musí vychádzať z jej pracovného zaradenia „učiteľ ekonomických predmetov“, keďže takýto druh práce mala žalobkyňa uvedený v pracovnej zmluve zo dňa 24.08.2009. Žalobkyňa síce vykonávala druh práce „majsterka odborného výcviku obchod“, a to na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 31.08.2011, avšak takýto druh práce bol dojednaný len na časové obdobie od 01.09.2011 do 31.07.2012. Následne mala vykonávať druh práce podľa pôvodnej pracovnej zmluvy. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobkyňa v období po 01.08.2012 mala vykonávať iný druh práce než upravovala pracovná zmluva zo dňa 24.08.2009. Keďže žalobkyňa v posudzovanom období neodpracovala aspoň 22 dní alebo 170 hodín, keď táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, je pri výpočte náhrady mzdy u žalobkyne potrebné vychádzať z jej pravdepodobného zárobku v zmysle § 134 ods. 3 Zákonníka práce. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku obdobia alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol. Ako súd už dôvodí, žalobkyňa na preukázanie pravdepodobného zárobku za posudzované obdobie predložila listinný dôkaz Súhrnnú správu spoločnosti eVector, s.r.o., Nitra zo dňa 07.08.2015, ktorú žalovaný v konaní nespochybnil. Na základe týchto skutočností a ich právneho zhodnotenia potom súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 3.342,66 Eur z titulu náhrady mzdy v zmysle § 142 ods. 3 Zákonníka práce, čo v prípade mesiaca november a december 2013 činí po 648,75 Eur a v prípade mesiaca január, február a marec 2014 čo činí po 681,72 Eur, spolu to činí sumu 3.342,66 Eur.

34. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

36. Podľa § 3 citovaného vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

38. Podľa podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 2013, článok 45, splatnosť mzdy bola dojednaná v termíne do 15.-teho dňa v mesiaci za predchádzajúci mesiac. Preto z náhrady mzdy za mesiac november 2013 má žalobkyňa nárok na úroky z omeškania od 16.12.2013 a z náhrady mzdy za mesiac december 2013 od 16.01.2014. Podnikovú kolektívnu zmluvu platnú pre rok 2014 žalobkyňa v konaní nedokladovala. Preto z nároku na náhradu mzdy za mesiace január, február a marec 2014 žalobkyňa má nárok na úroky z omeškania v zmysle § 129 ods. 1 Zákonníka práce, teda najskôr odo dňa mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci za ktorý nárok na náhradu mzdy vznikol, teda z náhrady mzdy za mesiac január 2014 od 01.03.2014, z náhrady mzdy za mesiac február 2014 od 01.04.2014 a z náhrady mzdy za mesiac marec 2014 od 01.05.2014. Žalobkyňa má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania až do zaplatenia náhrady mzdy, keďže žalovaný je preukázateľne v omeškaní s úhradou jej výplaty.

39. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania, táto je daná § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď k prvému dňu omeškania s náhradou mzdy bola výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0,25 %, zvýšená o 5 percentuálnych bodov bola 5,25 %, preto žalobkyňa má nárok voči žalovanému na úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne.

40. V prevyšujúcej časti pokiaľ ide o úroky z omeškania potom súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Nakoľko v konaní žalobkyňa mala v zásade plný úspech, mala neúspech len v nepatrnej časti žalovaného príslušenstva (úrokov z omeškania), súd jej priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

43. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a to podľa § 262 ods. 2 CSP, ktoré uznesenie bude vydané súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).